

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Marchionum Badensium & Hachbergensium - Cod. Karlsruhe 3293 II 10

Gamans, Johannes

St. Peter auf dem Schwarzwald, 1758

Cap. V.

[urn:nbn:de:bsz:31-267058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-267058)

30. *supremum dignitatis et potentia in terris fastigiū
evexit, reservantibus ipsi Imperij Rom. Majestatem
Supremis, quem Berchtoldo ostenderant magis, quam
innumerant: nimirum cum oblata illi aliquando
corona tum a Pontifice, tum ab Electoribus fuit, sed
ob ipsiusmet tergiversationem non imposta, ut suo
loco memorabimus.*

Cap. V.

*Habsburgi Comites Principum tum Au-
striacorum, tum Badensium progenitores,
non aliunde, quam ex Alsatis
Ducibus.*

*Hic inter Scriptores rerum Habsburgo-Austriaca-
rum bella et Collisiones, non quidem armorum, sed cala-
morum, sunt, qui velint, a Patricio Romano, montis
Aventini Comite, Petri Leonis filio ab Italia pulso
et apud Helvetos exulante, Castrum adificatum
eique nomen Aventiburgi impositum; quod deinde
oborto vocabulo Aberburgum ~~dichum~~ fit. Inde hōm
et ab Helvetis, aspirationum amantibus, Habspur-
gum dictum fit. Inde horum Comitum Originem
enumerat Bueclinius tres supra triginta hujus opinio-
nis Sectatores, atq; restare adhuc alios, qui tamen
de tempore, qua haec gesta sint, discordant, alij an-
salutis 1155. alij 1170. designantes, non absque in-
signi nominis dudum ante tum ludis equestribus,
tum feriis cum hoste congressibus, et magnis rebus
gestis celebratissimi, injuria; qua in re etiam
Guillimanni obstinata persuasio videtur aliis,*

quod ante conditum a Hapathone Comite circa 31.
an. 1026. vel 1024. novum in Ergovia Habspurgum
neminem Comitem Habspurgium, sed Vindonissa vel
Altenburgi Comites dictos fuisse contendat, et non
tantum chartis, sed et Saxis reclamantibus aures
obduret: Sic et in designando familiae capite Veli-
baldo quodam, perobscuris lubriciq. indicis reperto,
idem Guillimanus sibi soli sapit, adstipulatorem inve-
nit neminem. Plures in suam Sententiam traxit Abbas
Trithemius ab Sigiberto, Austrasio Theodeberti Regis
filio exule, et regni paterni extorſi, precario demum
aliquam terra portionem Inax montem fœram adepto
familia huic initium datum asperens, ejus enim aut
filium aut nepotem Osperlum, ejus nominis I. Habspur-
gij et Altenburgij Comitis titulum adsumpsisse, ita
ut ex Francorum Regibus Merovingis petenda origo
sit. Acriter impugnantur isti a Gallis præsertim
Scriptoribus, pernegantibus, quemquæ ex Theodeberti
liberis, furentis avia Brunehildis iras effugisse, om-
nes ad unum internecone deletos, de Sigiberto serva-
to et profugo fabulam esse.

Vanum proſus litigium, bellum a Domus Austriacæ
Studiosis frustra susceptum, nam, ut mox videbimus,
de veterimis Habspurgiis nihil ad nos, non de Osperto I.
non de II. non de III. quidem, unde illi sint, Merovingia-
da nec ne, Sigiberti an Velibaldi, verum nostrarum
nihil interest; Ast IV.^{mo} demum ad nos pertinet Osperty,
trium priorum nec filius, nec nepos, imo nec agnatus,
quod sciam, sed affinitate sat remota, nonnihil at-
tingens, inq. expirantis et prole mascula destituta.

32. antiquioris illius familiae Habspurgica nomen pa-
riter et opes adoptione succedens; Hic, inquam, ad
nos pertinet, et scire interest, quis ante adoptionem
istam fuerit. Dicimus autem Alsatia comites fuisse
habuisseque patrem, avum, proavum, ejusdem Alsatia
Duces. Auctorem postulas? Gabrielem Bucelinum
damus supra laudatum, non asserentem tantum, sed
et probantem ex Monasterij D. Trudperti monumentis,
nam in genealogica Germania notitia p. 18. in pri-
morum ejus loci Asietarum annotatis reperisse se
dicit, primorum Habspurgiorum Genealogiam ac se-
riem descriptam, qua in Osperlo ejus nom. III. ejusque fi-
lia Hilbrude desinat, ibique disertis verbis adijci: Aliqui
hi primi fuerunt Comites de Habspurg, fundatores primi
Monasterij S. Trudperti, qui ibidem sepulti cernuntur,
in quibus et horum prima mascula proles defecit.
Idem alio loco haec notavit: Amprinchus post se reliquit
unicum filium Osperum hujus nom. III. qui et ipse
unicam filiam Hilbrudem habuit, qua Duci Luit-
frido hujus nominis primo, Adalberti Alsatia Ducis
filio nupta fuit: qui Luitfridus cum ea nullam pro-
lem tulisset, quatuor filios Ducis Alberici s. fratru-
lis sui: adoptavit, videlicet Osperum hujus nomi-
nis quartum, propagatorem Stirpis Habspurgensis,
Hugopertum, et Eberhardum, et Theobaldum, Comi-
tem Pyretharum primum.

Joannes Quyrus in antiquitatibus Vogasi l. 4. c. 15.
de avo hujus Osperii Habspurgij sua lingua sic scribit:
Le Duc Etto: d' Elface: / avoit encor un fils nomme
Alberic, le quel eut de son mariage quatre fils, savoir

Hubert, Apert, Eberhard, et Thiebault: lesquels 33.
avoient pris alliance par mariage avec filles de Mai-
sons et des quels sont descendus plusieurs Comtes, qui
auront eu le Surnom de Habsbourg, et autres Seigneuries.

Manet itaq; fixum firmumq; quod Habsburgij illi,
ex quibus Principes tum Austriaci, tum Badenses
desciunt, avita Domo Alsatici fuerint, quodque
Apertus, qui Habsburgij nomen adoptatus assumpsit,
patrem habuerit Albericum, avum Ethonem, proavum
Ethiconem D. Odilio: quam Tutelarem venerantur Al-
sata: parentem, omnes Alsatie Ducum Titulum con-
spiciant.

Cap. VI.

Alsatie Duces ex prima et antiquissima Fran-
corum Nobilitate Agilolfingica, id est, ex pri-
scis ejus gentis Regibus paternum genus
derivante.

Franci olim Germaniam incolentes, antequam in
Gallias transierunt, cum essent bellicosa gens, et non
à Romanis tantum, sed plurimis undiq; hostibus impe-
terentur, ipsique multos ultro laceperent, perpetuo
in armis esse coacti regale sceptrum non nisi viris
ad belligerandum idoneis comittebant, ac si quis Rex
vita functus filios quidem post se reliquisset, sed quar-
tum et vicesimum ætatis annum nondum ingressos,
hi successione excidebant, regiumq; Diadema ad ali-
quem ex patris vel agnatis, cui iusta non decisset
ætas, transferebatur, illis autem sic exclusis preci-
pius nihilominus honos: tanta erat regij Sangui-
nis reverentia: habebatur, sumis Præfecturis ad-